

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.927 van 27 april 1999
in de zaak A. 63.272/VII-17.750.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. ARNOU,
kantoor houdende te LOPPEM,
Dorp 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
12 april 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 10 februari 1995 van
de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 2 december
1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan partijen en gezien de laatste memorie van de
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. VAN GYSEGHEM die, loco Advocaat L. ARNOU verschijnt
voor verzoeker, en van Advocaat C. DECORDIER, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, die beweert van
Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 1990
in België aankomt en op 4 december 1990 de status van
vluchteling aanvraagt; dat deze aanvraag op 8 juli
1994 door de Commissaris-generaal voor de
vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat
verzoeker op 22 juli 1994 tegen deze
weigeringsbeslissing beroep aantekent bij de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep
wordt opgeroepen op de zitting van 7 oktober 1994; dat
op deze zitting verzoeker, bijgestaan door zijn
raadsman, wordt gehoord; dat op 10 februari 1995 de
Eerste Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor
vluchtelingen de thans bestreden beslissing neemt,
waarbij het beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt

verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens wordt geweigerd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van het principe van de redelijke termijn, vervat in artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), doordat de uiteindelijke beslissing van de Vaste Beroepscommissie pas vijftig maanden na de oorspronkelijke aanvraag is genomen en doordat er in de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gedurende lange perioden niets effectief is gebeurd;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat er in casu vier jaar verliep tussen de asielaanvraag en de definitieve weigeringsbeslissing van de Vaste Beroepscommissie en dat dit tijdsverloop niet kennelijk onredelijk is in acht genomen de buiten verwachting grote toevloed van asielzoekers in de betrokken periode en de verplichting om iedere aanvraag individueel te onderzoeken;

Overwegende dat betwistingen in verband met de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen en de erkenning van hun asielrecht buiten de toepassingssfeer van artikel 6.1 van het EVRM vallen omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben; dat artikel 6.1 van het EVRM in deze niet toepasselijk is, omdat de Vaste Beroepscommissie noch over burgerlijke rechten noch over de gegrondheid van een strafvervolgning uitspraak doet; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er door de wet mee belast is na te gaan of de betrokkene beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Internationaal

Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen,
ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij
wet van 26 juni 1953; dat geen enkele wettelijke
bepaling of beginsel haar toelaat een vreemdeling als
vluchteling te erkennen omdat zijn asielaanvraag niet
binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld; dat
bovendien de duur van de asielprocedure verzoeker niet
heeft benadeeld, daar hij aldus immers over een
bijkomende termijn beschikte om ter ondersteuning van
zijn aanvraag relevante gegevens toe te zenden; dat
het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig april
1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

K. VANHOUTTE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.